

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบแบบเลือกตอบสำหรับก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัดชนิดโคลซ ของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง มาดำเนินการดังต่อไปนี้คือ

1. นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบแบบเลือกตอบหลังการใช้แบบฝึกหัดชนิดโคลซ มาหาค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน 21

(Kuder Richardson 21)¹ สูตรในการคำนวณมีดังนี้คือ

$$r_{tt} = \frac{n^2 \sigma_t^2 - M_t(n - M_t)}{(n - 1) \sigma_t^2}$$

r_{tt} = สัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของข้อทดสอบ

σ_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

M_t = ค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมด

n = จำนวนข้อสอบ

จากการคำนวณโดยใช้สูตรดังกล่าวข้างต้น ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบแบบเลือกตอบที่นำไปทดสอบเป็น 0.5251

2. นำคะแนนการทดสอบที่ได้จากแบบทดสอบแบบเลือกตอบครั้งแรก (Pre-Test) และครั้งหลัง (Post-Test) ของประชากรในกลุ่มควบคุม มาหาค่าเฉลี่ย และผลรวมของคะแนนที่เขียนบนจากค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบระดับความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของการทดสอบครั้งแรก และการทดสอบครั้งหลัง ว่ามีความแตกต่างกัน

¹J.P. Guildford, Fundamental Statistics in Psychology and Education (4 th.ed., New York : McGraw-Hill Book Co., Ltd., 1965), pp. 460 - 461.

อย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ โดยการทดสอบค่าที (t - test)²

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ผลรวมของคะแนนที่เบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ย และค่าที (t) ของการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังของกลุ่มควบคุม

แบบทดสอบ	$\bar{X}$	$\sum X^2$	t
Pre - Test	10	400	
Post - Test	10.42	645.38	-0.71

$$P < .05$$

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องจากการทดสอบครั้งแรกและการทดสอบครั้งหลัง ของประชากรในกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

3. ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของประชากรในกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดชนิดโคลซ การวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบแบบเลือกตอบ สำหรับทดสอบก่อนและหลังการทำแบบฝึกหัดชนิดโคลซของกลุ่มทดลอง มาหาค่าเฉลี่ย และผลรวมของคะแนนที่เบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ย ได้ผลดังนี้คือ

²N.M. Downie & R.W. Heath, Basic Statistical Methods (3rd. ed., New York : Harper & Row Publishers, 1970), pp. 179-182.

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ผลรวมของคะแนนที่เบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ย และค่าที (t) ของ การทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัดชนิดโคลซของกลุ่มทดลอง

แบบทดสอบ	$\bar{x}$	$\sum x^2$	t
Pre - Test	12.88	490.4	
Post - Test	14.74	490.12	-2.45

* $P < .05$

จากตารางจะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบในครั้งแรก

3.2 ทดสอบว่า โดยเฉลี่ยแล้ว คะแนนความเข้าใจในการอ่านของประชากรในกลุ่มทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ โดยใช้วิธีทดสอบค่าที (t-test) ผลของการวิเคราะห์คะแนนความเข้าใจในการอ่าน ปรากฏว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ค่า t ที่คำนวณได้ = -2.45 มากกว่าค่า t ที่ปรากฏในตาราง แสดงว่าคะแนนความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ จากแบบทดสอบแบบเลือกตอบครั้งหลังสูงกว่าคะแนนความเข้าใจในการอ่านครั้งแรก จากแบบทดสอบฉบับเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผลและเสนอแนะ

การสร้างแบบฝึกหัดชนิดโคลซ

ในการสร้างแบบฝึกหัดชนิดโคลซสำหรับฝึกความเข้าใจในการอ่านครั้งนี้ได้นำเนื้อหาจากหลักสูตรและแบบเรียนที่ใช้ในวิชาภาษาอังกฤษ 5 มาประกอบการพิจารณาคัดเลือกข้อความที่มีเนื้อเรื่องเป็นที่น่าสนใจสำหรับนักศึกษาในระดับนี้ซึ่งเนื้อเรื่องดังกล่าวไม่อยู่ในหนังสือ

แบบเรียนที่นักศึกษาค้นเคยมาก่อน และผู้วิจัยได้ดัดแปลงใหม่ เนื้อความสมบูรณ์ ในความยาวพอสมควร

เกณฑ์ในการคัดเลือกข้อความเพื่อนำไปใช้ในการสอนอ่านมีความสำคัญ ครูควรจะมีหลักเกณฑ์ในการเลือกข้อความที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ข้อความที่มีความยาก คือข้อความที่มีโครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์ที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคยปรากฏมาก ซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการอ่าน ดังนั้นถ้าเลือกข้อความที่มีความยากเกินไปก็จะเป็นการวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้ ครูควรคำนึงถึงเนื้อหาของเรื่องอีกด้วย ควรเลือกเรื่องราวที่นักเรียนในระดับนั้นสนใจและไม่เป็นเรื่องที่เขาค้นเคยมาก่อน เพราะนักเรียนจะหาเรื่องที่อ่านได้ทำให้ไม่สนใจเรื่องที่อ่านเท่าที่ควร นอกจากนี้ข้อความควรจะมี ความยาวพอสมควร ถ้าข้อความยาวเกินไปอาจทำให้ผู้อ่านเกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนใจเรื่องที่อ่านได้

อีกประการหนึ่งข้อความไม่ควรจะมีเนื้อหาทางค่านิยมธรรมแตกต่างจากของนักเรียนมากเกินไป เพราะอาจทำให้เกิดการเข้าใจสับสน และไม่สามารถวัดความเข้าใจในการอ่านจากข้อความนั้นได้

การฝึกความเข้าใจในการอ่านด้วยแบบฝึกหัดชนิดโคลซช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาระดับนี้หรือไม่ เพียงใด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ได้แสดงให้เห็นว่าระดับความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องของตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลองภายหลังจากการใช้แบบฝึกหัดชนิดโคลซ ได้สูงขึ้นกว่าระดับความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องก่อนการใช้แบบฝึกหัดชนิดโคลซ อย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่เกี่ยวกับ ระดับความเข้าใจในการอ่านของตัวอย่างประชากรในกลุ่มควบคุม จากการทดสอบครั้งหลังมีได้สูงขึ้นกว่าระดับความเข้าใจในการอ่านจากการทดสอบครั้งแรก อย่างมีนัยสำคัญ จึงกล่าวได้ว่า แบบฝึกหัดชนิดโคลซช่วยให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองสูงขึ้น ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจึงสนับสนุนสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบฝึกหัดชนิดโคลซจะมีผลให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านจากแบบทดสอบแบบเลือกตอบภายหลังจากการฝึกด้วยแบบฝึกหัดชนิดโคลซของตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลองสูงขึ้นกว่าคะแนน-

เข้าใจในการอ่านครั้งแรกก่อนการไร้แบบฝึกหัดชนิดโคลซ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ โคลสนับสนุนผลการวิจัยของบลูเมอร์ (Bloomer) ที่พบว่าวิธีโคลซช่วยเพิ่มคะแนนความเข้าใจในการอ่านได้³

กระบวนการโคลซช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านจากการทดลองครั้งนี้ได้ อาจเป็นผลจากการที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดเพื่อจะอาศัยตัวเองจากข้อความ ใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบจากคำที่ปรากฏ และการระลึกเรื่องราวจากใจความสมบูรณ์ที่ได้อ่าน เพื่อหาคำมาเติมลงในช่องว่าง จึงช่วยให้เขาเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านขึ้นได้

ผลของการทดลองในระยะแรก พบว่า ผู้รับการทดลองเติมคำในช่องว่างในข้อความเรื่องที่ 1 ระดับที่ 1 ได้น้อย คะแนนจึงไม่ถึงเกณฑ์ที่จะเลื่อนระดับได้ และต้องทำแบบฝึกหัดในชุดเดียวกันอีก 2 เรื่อง เป็นเช่นนี้จนถึงระดับที่ 3 ต่อมา ผู้รับการทดลองส่วนใหญ่สามารถทำแบบฝึกหัดโคลซเองตัวขึ้น เพราะเกิดความเคยชินกับลักษณะของแบบฝึกหัด ผู้วิจัยได้พบว่าคะแนนความเข้าใจในการอ่านของแต่ละคนได้เพิ่มขึ้น และอัตราความเร็วในการอ่านโคลซสูงขึ้นกว่าการอ่านข้อความในระดับแรกด้วย นอกจากนี้ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงก็จะสามารถเลื่อนระดับในการอ่านได้เร็วกว่าคนอื่น ๆ

จะเห็นได้ว่า การใช้แบบฝึกหัดชนิดโคลซ ในการฝึกความเข้าใจในการอ่านเปิดโอกาสให้ผู้ฝึกได้ก้าวหน้าไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล ไม่ขึ้นอยู่กับผู้อื่น ช่วยให้ให้นักเรียนได้รู้ระดับความสามารถของตนเอง ช่วยให้ครูสอนรูปปัญหา และความต้องการของนักเรียนแต่ละคนดีขึ้น ซึ่งจะทำให้ครูสามารถปรับปรุงการสอนของตนเองได้ง่ายขึ้นด้วย

อีกประการหนึ่งการที่ผู้รับการทดลองเคยชินกับลักษณะของแบบฝึกหัดนี้เอง ที่อาจมีผลให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านของตัวอย่างประชากรสูงขึ้น

³Bloomer, loc.cit.

ประสิทธิภาพของการใช้แบบฝึกหัดชนิดโคลซกับตัวอย่างประชากรที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

สำหรับการใช้แบบฝึกหัดชนิดโคลซกับตัวอย่างประชากรดังกล่าว ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะเติมคำที่มีความหมายเช่นเดียวกับคำเดิมที่ถูกตัดออกไป (Synonyms) และเติมคำนิคลักษณะไวยากรณ์ เช่น เติมคำนิคพจน์ เติมคำนิครูป หรือเติมคำนิคกาล เป็นต้น ผลของการทำแบบฝึกหัดครั้งนี้ จึงสะท้อนให้เห็นได้ว่าถึงแม้ว่าจะได้เรียนโครงสร้างทางไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษมาก แต่นักศึกษาก็ยังไม่สามารถนำไวยากรณ์เหล่านั้นไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นครูจึงควรสอนไวยากรณ์ในแง่ของการนำไปใช้ให้มากขึ้น คือ การสอนไวยากรณ์ในสถานการณ์จริง ๆ การใช้ข้อความชนิดโคลซจะช่วยในด้านการสอนไวยากรณ์ในสถานการณ์จริง ๆ ได้ คือข้อความชนิดโคลซจะช่วยให้มองเห็นความซ้ำซ้อนของไวยากรณ์และความหมายที่ปรากฏในประโยค รู้จักการพินิจพิจารณา เหตุผลของการใช้ไวยากรณ์นั้น ๆ นอกจากนั้นยังช่วยในการเชื่อมโยงความหมายของคำต่าง ๆ ที่เรียงกันในประโยค ซึ่งจะนำไปสู่การเข้าใจความหมายในประโยคและความสัมพันธ์ระหว่างประโยค หรือการเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ในการอ่านได้

นอกจากนี้แล้วนักศึกษากลุ่มใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเติมคำในข้อความชนิดโคลซทำได้ยากกว่าการทำข้อสอบแบบเลือกตอบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเติมคำในข้อความชนิดโคลซต้องอาศัยการจำแบบการระลึกได้ (Recall) ซึ่งยากกว่าการจำที่เรียกว่าการจำได้ (Recognition) ที่ใช้ในการทำแบบทดสอบแบบเลือกตอบ นักเรียนส่วนมากมักชอบการวัดแบบนี้เพราะอาจไม่ต้องเตรียมตัวมาก ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับข้อสอบที่เลือกคำตอบมาใส่เองแล้วจะเห็นว่าแรงจูงใจในการทำข้อสอบที่วัดการจำได้ จะมีมากกว่าการทำข้อสอบที่วัดการระลึกได้เนื่องจากง่ายและสะดวกกว่า⁴

⁴ กัลยา กาญจนารักษ์, "การเปรียบเทียบวิธีโคลซแบบเติมคำและแบบเลือกตอบในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทย," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517), 41.

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกหัดชนิดโคลซสามารถนำมาใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่าน กับตัวอย่างประชากรซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในครั้งนี้ได้ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวจึงสนับสนุนผลการวิจัยของฟรีดแมน (Friedman) ที่พบว่า กระบวนการโคลซสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเองได้⁵

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ถ้ามีการดัดแปลงวิธีโคลซโดยให้คำเลือกตอบลงในช่องว่าง จะช่วยให้แบบฝึกหัดง่ายขึ้น เพราะมีลักษณะเหมือนแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ซึ่ง กัลยา กัญจนารักษ์ ได้ทำการเปรียบเทียบวิธีโคลซแบบเติมคำ และแบบเลือกตอบในการอ่านเอาเรื่องไทยแล้วพบว่า ข้อสอบที่ใช้วิธีโคลซแบบดัดแปลงโดยให้คำเลือกตอบลงในช่องว่างนั้น นักเรียนทำคะแนนได้ดีกว่าแบบทดสอบโคลซแบบเติมคำ⁶

ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มีวิธีสอนอ่านที่นำมาใช้ได้หลายวิธี ซึ่งมีวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน แต่วิธีโคลซก็ได้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนอยู่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นวิธีใหม่และยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในบ้านเรา เท่าที่ผ่านมามีการวิจัยเป็นจำนวนมากที่ค้นพบว่า แบบทดสอบโคลซมีประสิทธิภาพในการวัดความเข้าใจในการอ่านไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ซึ่งเป็นที่นิยมใช้กันอยู่ในปัจจุบัน และสามารถใช้แทนแบบทดสอบชนิดอื่น ๆ ได้เช่นเดียวกัน

การนำวิธีโคลซไปใช้ในแบบทดสอบนั้นครุควรจะได้นำวิธีโคลซไปใช้ในการเรียนการสอนด้วย หรือนัยหนึ่งการใช้แบบฝึกหัดชนิดโคลซก่อนการใช้แบบทดสอบชนิดโคลซ เพื่อให้นักเรียนได้คุ้นเคยกับวิธีโคลซก่อนการทดสอบ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ในการทดสอบและทำให้แบบทดสอบโคลซมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

⁵Friedman, loc.cit.

⁶กัลยา กัญจนารักษ์, เรื่องเดิม, หน้า 41 - 42.

เพื่อเป็นแนวทางให้ครูสอนได้จัดทำแบบฝึกหัดชนิดโคลซเพื่อฝึกความเข้าใจในการอ่าน สำหรับนักเรียนในระดับอื่น ๆ ทอไป บอร์นนิค และ โลปาร์โด (Bortnick & Lopardo) ได้เสนอแนะไว้วิธีหนึ่งคือ นำข้อความมาสุมตัดคำทุกคำที่ 5 และแทนที่ช่องว่างเหล่านั้นด้วยเส้นตรงที่มีความยาวเท่า ๆ กัน

ในการสอน ครูจะให้ให้นักเรียนอ่านข้อความชนิดโคลซในใจก่อน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ทราบเรื่องราว และใช้ตัวแนะในข้อความหาคำมาเติมในช่องว่างนั้น ครูควรสอนให้นักเรียนอ่านคำที่เขายังไม่รู้จักด้วย เพื่อช่วยเป็นตัวแนะได้

เมื่ออ่านในใจจบแล้ว จะอ่านออกเสียงทีละประโยค โดยให้ครูเป็นผู้อ่านหรือให้นักเรียนอ่านก็ได้ นักเรียนจะเสนอคำที่จะเติมลงในช่องว่าง ซึ่งจะต้องเป็นคำที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ทั้งในด้านการเรียงคำ (Syntactic) และในคานความหมาย พร้อมกันนั้นให้นักเรียนบอกเหตุผลที่เติมคำนั้น ๆ ด้วย เพราะการบอกเหตุผลจะช่วยกระตุ้นให้เกิดความเข้าใจในโครงสร้างของภาษา และช่วยให้ครูทราบว่า นักเรียนยังขาดความรู้ในเรื่องใด เช่น ครูอาจจะต้องสอน tense เพิ่มเติมเพราะนักเรียนทำผิดมาก

จากการอธิบายและการสอน ครูจะเลือกคำที่ถูกต้องมาเติม พร้อมกับบอกเหตุผลที่ใช่คำนั้นได้ ไข่คำอื่น ๆ ไม่ได้ ซึ่งอาจไม่จำเป็นของชี้แจงเช่นนี้ทุกขอ แต่จะเลือกข้อที่เขา กับข้อความที่สุด เหมาะสมกับบทเรียนและนักเรียนที่สุด

นอกจากนั้นจะนำข้อความที่เติมมาเปรียบเทียบกับข้อความที่สมบูรณ์ซึ่งเป็นต้นฉบับ ครูจะอธิบายว่า คำตอบของนักเรียนมีความหมายว่าอย่างไร และในการสอนครูควรชี้แจงให้นักเรียนเห็นตัวแนะในที่ต่าง ๆ เช่นในตอนต้น หรือตอนท้ายของข้อความ หรืออยู่ใกล้กับช่องว่างนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในการสอนควยวิธีการโคลซดังกล่าว สิ่งที่ครูควรระวังคือให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมควยอย่างทั่วถึง

ในการเปรียบเทียบกับข้อความต้นฉบับ (Origin Passage) นั้นเราอาจให้ความรู้อย่างอื่น ได้แก่

- คำบางชนิด เช่น คำนาม หรือ คำคุณศัพท์
- ตำแหน่งของคำที่ตัด ซึ่งอยู่ตอนต้น หรือท้ายประโยค
- ความซ้ำซ้อนของข้อความ

ทั้งหมดนี้จะเป็นตัวแนะให้ผู้อ่านได้

นอกจากนี้ยังอาจใช้วิธีโคลงในการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ได้อีก เช่น

1. อาจใช้ข้อความชนิดโคลงที่คัดเฉพาะคำนาม คำกริยา หรือ คำคุณศัพท์เมื่อจะสอนเฉพาะคำเหล่านั้น
  2. อาจใช้ข้อความชนิดโคลงที่คัดส่วนของคำหมก ยกเว้นตัวอักษรตัวแรก หรือ คัดสุดท้าย หรือคัดส่วนที่เป็นวิกิตป์จจัย (Inflectional Endings) หรืออุปสรรค (Prefix) เมื่อต้องการสอนในเรื่องนั้น ๆ
  3. อาจใช้ข้อความที่คัดคำต้นประโยค หรือ คำท้ายประโยค เพื่อสอนการเรียงคำ
  4. อาจใช้ข้อความที่ต้องการให้นักเรียนเติมคำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonyms) เพื่อสอนคำศัพท์
  5. อาจจะใช้ข้อความเพื่อสอนโครงสร้างต่าง ๆ ของภาษาได้
- เป็นที่ยอมรับกันว่าตัวแนะจากเนื้อความ (Contextual Cue) เป็นคำที่สำคัญที่จะช่วยในการจดจำคำสำหรับผู้อ่านไม่ว่าในระดับเริ่มต้นหรือในระดับสูง ผู้เขียนบทความจึงได้เสนอแนะว่าโปรแกรมการสอนทุกระดับควรมีวิธีสอนการจำคำต่าง ๆ (Word Recognition Strategy) อย่างมีระบบ

วิธีโคลงช่วยในการสอนอ่านโดยใช้ตัวแนะในข้อความ และสามารถสอนในโปรแกรมการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการวิเคราะห์คำ (Word Analysis) การพัฒนาคำศัพท์ (Vocabulary Development) และความรู้ในคันโครงสร้างในภาษาอังกฤษได้ จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใครเสนอแนะว่า กระบวนการโคลงสามารถใช้เป็นวิธีสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับวิธีอื่น ๆ ที่ใช้ในปัจจุบัน

อีกประการหนึ่ง จากประสบการณ์ในการสอน ผู้วิจัยเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านข้อความ หรือหนังสือภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้ ยังต้องการให้ครูแปลเนื้อเรื่องอยู่เสมอ ซึ่งการฝึกการอ่านด้วยข้อความชนิดโคลงจะมีประโยชน์ในการฝึกทักษะการอ่านด้วยตนเองได้ ถ้ามีการสอนอย่างจริงจัง.